

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 576 / 19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 10 października 2019 r. w sprawie II K 479 / 19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.	D. K.	kierowanie samochodem opisanym w akcie oskarżenia przez S. Ś. w czasie bezpośrednio poprzedzającym interwencję podjętą przez funkcjonariuszy policji M. C. oraz B. K., o jakiej mowa w ich zeznaniach oraz notatce urzędowej z k. 1	zeznania S. Ś.	k. 151 odwrót – 153, k. 19 odwrót	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione					

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>zeznania świadka S. Ś. w zakresie odnoszącym się do opisanego wyżej faktu, który uznano za niewiarygodny</p>	<p>Depozycje świadka są sprzeczne z zeznaniem funkcjonariuszy M. C. oraz B. K.. Wedle ich jednoznacznych relacji osobą, która bezpośrednio po zatrzymaniu pojazdu znajdowała się na fotelu kierowcy, był D. K.. Policjanci swoje przekonanie opierali na sposstrzeżeniach naocznych i w warunkach wykluczających możliwość pomyłki. Nie ma podstaw ku temu, by ich nie obdarzyć zaufaniem co do rzetelności</p>	

i obiektywności w pełnieniu obowiązków służbowych oraz co do późniejszego odtwarzania ich przebiegu. Trudno doszukać się przyczyn, dla których mieliby stawiać oskarżonemu nieprawdziwe i bezpodstawne zarzuty. Uwypuklić także należy, iż z relacji policjantów wynika, iż w czasie podjętej przez nich interwencji D. K. nie negował kierowania tym pojazdem. Gdy więc w toku kontroli stwierdzili nadto, iż zatrzymany przez nich pojazd nie spełniał warunków dopuszczenia do ruchu, nałożyli dodatkowo na oskarżonego grzywnę w drodze mandatu karnego za „**kierowanie** pojazdem niedopuszczonym do ruchu” (por. k. 1 odwrót) Oskarżony nie

negował, iż z takiego właśnie tytułu mandat karny został wystawiony, a on go rzeczywiście na miejscu przyjął, potwierdza to również informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 32 odwrót). Tym samym zasadnie można w ślad za zeznaniami wyżej wymienionych funkcjonariuszy przyjąć, iż w toku interwencji policyjnej oskarżony nie kwestionował, iż to właśnie on był kierującym pojazdem. Uznać należy, iż wersję prezentowaną później w toku procesu, wbrew obiektywnej rzeczywistości, oskarżony oraz świadek S. Ś. oraz częściowo M. H. (która zasłaniała się niepamięcią co do tego, kto kierował samochodem bezpośrednio przed

		zatrzymaniem pojazdu przez policjantów) przyjęli wyłącznie na użytek uchronienia D. K. przed odpowiedzialnością karną.	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	1. błędnych ustaleń faktycznych co do tego, iż to oskarżony w czasie w czasie bezpośrednio poprzedzającym interwencję podjętą przez funkcjonariuszy policji M. C. oraz B. K. kierował samochodem opisanym w akcie oskarżenia; 2. obrazy prawa materialnego tj. art. 392 § 1 kk; mogący mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	3. rażącej surowości wymierzonej kary.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Ad. zarzutów 1 i 2 – nie można skarżącemu odmówić racji, że w odniesieniu do sposobu przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka S. Ś. oraz M. H. z obrazą art. 392 § 1 kpk poprzestano na ujawnieniu zeznań złożonych przez nich w postępowaniu przygotowawczym poprzestając na ich odczytaniu. Stosownie do treści tego przepisu wolno bowiem odczytywać na rozprawie głównej protokoły przesłuchania świadków, sporządzone w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem			

albo w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę, o ile bezpośrednio przeprowadzenie dowodu nie jest niezbędne. Powyższy przepis, przewidujący wyjątek od zasady bezpośredniości, w odniesieniu do zeznań świadków stwarza sądowi możliwość odstąpienia od tej niej, o ile zeznania, które mają zostać odczytane, nie mają doniosłego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albo gdy nie pozostają w wyraźnej sprzeczności z innymi dowodami. Tym niemniej wynik postępowania odwoławczego pozwala na wniosek, iż uchybienie to nie miało tej rangi, aby mogło wywrzeć wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Przed sądem odwoławczym przesłuchano bowiem S. Ś., który

podtrzymał wersję z etapu dochodzenia oraz odebrano uzupełniając wyjaśnienia od oskarżonego. W ich świetle nie sposób podzielić zarzutu skarżącego o błędnych ustaleń faktycznych odnośnie osoby kierującej samochodem w czasie bezpośrednio poprzedzającym zatrzymanie tego pojazdu. Z powodów wyżej opisanych nie deprecjonują bowiem zeznań w/w funkcjonariuszy oraz opartych o nie ustaleń sądu I instancji odnośnie osoby, która w czasie bezpośrednio poprzedzającym zatrzymanie pojazdu nim kierowała.

Ad. 3. Nie jest skutecznym także zarzut obrońcy o rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary.

Przywoływane w jego apelacji okoliczności

związane z jego sytuacją życiową D. K. nie są tej rangi, by doprowadzić do obniżenia rozmiaru kary lub jej zmiany na rodzajowo łagodniejszą i to nawet uwzględniając, że w dacie wyrokowania przez sąd odwoławczy wskutek zatarcia skazań oskarżony odzyskał status osoby niekaranej. Okoliczności związane z popełnieniem przypisanego mu czynu wskazują bowiem na to, że wymierzona kara nie jest rażąco surowa. Oskarżony ponad dwukrotnie przekroczył próg 0,25 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu, powyżej którego ustawodawca kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości traktuje w kategoriach przestępstwa. W

takim stanie
przemieszczał
się w przez
znaczny odcinek
po drogach
miejskich i to
w porze nocnej,
kiedy z uwagi
na utrudnienia
związane z
ograniczeniem
widoczności
wymagają od
kierowców
szczególnej
koncentracji i
uwagi. Ponadto
na
niebezpieczeństwo
związane z
kierowaniem
samochodem
pod tak
znacznym
wpływem
alkoholu narażał
przewożonego
przez siebie
pasażera.
Przypisanego
czynu dopuścił
się przy tym w
zamiarze
bezpośrednim.
Wziąwszy to
pod uwagę,
wymierzona
oskarżonemu
kara,
nieznacznie
tylko
przekraczająca
dolny próg
ustawowego
zagrożenia, nie
razi surowością.

.

Wniosek		
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, właściwie zakwalifikował przypisany oskarżonemu czyn i wymierzył za niego karę, która nie razi surowością. W tej sytuacji brak było podstaw do uchylenia bądź korekt zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżącego.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		

1.	-	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1w całości		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, właściwie zakwalifikował przypisany oskarżonemu czyn i wymierzył za niego karę, która nie razi surowością.		

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
0.0.1-			
Zwięźle o powodach zmiany			
-			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	-	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
-			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzłe powodach uchylenia	o		
-			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia wskazaniami szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
-			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
-			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	wobec nieuwzględnienia apelacji oskarżonego, został on obciążony kosztami sądowymi w całości	
7. PODPIS		